

پذیرش شاه مخلوع از طرف امریکا یک عمل سیاسی است بر ضد انقلاب ایران

صنعت یا کشاورزی - هر دو با هم!

آقای وزیر کشاورزی، در یک سخنرانی غیر رسمی، مشی سیاست وزارت کشاورزی را در سیمینار مسائل مکانیزاسیون کشاورزی ایران تشریح کرد. او چندین از همکاریهای صنعتی و کشاورزی که باید در رژیم گذشته عقیده بر این بود که ایران کشاورزی نیست و باید صنعتی شود. در اینجا نگاهی به بحث و گفتگو نیست، چون ابطال نظریه صنعتی شدن کشور بنیوت رسیده است. ما باید منابع مالی حاصل از صادرات نفت را در جهت گسترش کشاورزی و افزایش تولید بکار بریم. و فقط از صنایع وابسته به کشاورزی حمایت کنیم. مواد غذایی مورد نیاز همگان است و پس از رفع نیاز مملکت، اضافه تولید را به خارج صادر کنیم و درآمد ارزی آنرا جانشین نفت کنیم. در حالیکه اگر کشور صنعتی شود، در شرایط کنونی ما قادر نیستیم با امریکا، اروپای غربی و ژاپن در بازار جهانی رقابت کنیم و صنعت ما مواجه با شکست خواهد شد.

اگرچند شاه سابق را هم به امریکا منتقل میکردند، این يك عمل سیاسی بود، چه رسد به زنده ادر بر است یا بدروغ، بعنوان بیماری و برای ممالجه، دولت ایالات متحده امریکا شاه مخلوع را در خاک خود پذیرفته و این پذیرش يك عمل سیاسی است. اینکه شاه مخلوع بازنوسگها و گروه محافظینش به امریکا وارد شده، بهنگام ورود ازجهمی کاتر، رئیسجمهوری امریکا تشکر کرده باقطاری از اتومبیلهای اسکورت به بیمارستان منتقل شده، هادینگ کاتر، سخنگوی وزارت خارجه امریکا، درباره ورود او بتفصیل سخن گفته و از جمله اعلام داشته است که درباره پذیرش او با مقامات دولت ایران تماس گرفته شده، خبر گزارها گزارشهای مفصلي درباره واقعه داده اند و سخنگوی وزارت امور خارجه ایران در پاسخ بهخبرگزاری پارس به اظهار نظر پرداخته، همه و همه دلائل بارزی است که دولت امریکا با پذیرش شاه مخلوع به يك عمل سیاسی دست زده است.

بقیه در صفحه ۲

مردم

ارگان مرکزی حزب توده ایران

دوره هفتم، سال اول، شماره ۷۶
شنبه ۵ آبان ۱۳۵۸ - تک شماره ۱۰ ریال

در باره يك تحليل نادرست
که می تواند
پيامدهای غم انگيز بار آورد

اتحاد

ضامن پیروزی است

اتحاد چپ، اتحاد همه نیروهای ضد امپریالیستی، اتحاد مارکسیست ها و مسلمانان مبارز پیرو راه امام خمینی، در يك کلمه، اتحاد همه نیروهای انقلابی، صرف نظر از تفاوت در عقاید سیاسی و مسلکی و مذهبی، پاسخ دندان شکن به توطئه های امپریالیستی است، تنها راه مقابله با ضد انقلاب است.

بقیه در صفحه ۳

میلیونها نفر از مردم ایران همبستگی خود را با امام خمینی، رهبر انقلاب، اعلام داشتند



صحنه ای از راهپیمایی مردم تهران در ابراهیمبستگی با امام خمینی

اسلحه، پول، یا استقلال؟

ما استقلال را انتخاب میکنیم

مقامات مغول، چنانکه از گفتار و کردارشان برمی آید، گوئی بر سر حل «معما»، لغو قرارداد های خرید اسلحه از امریکادارنده اند. عرضه می شود، اگر بر مبنای معاملات که شاه مخلوع با پنتاگون و انحصارهای اسلحه سازی امریکا انجام داده، اسلحه سفارشی را دریافت کنیم، پولی را که محمدرضا پیش برداخت کرده، نجات داده ایم. اگر این معاملات را فسخ کنیم، میلی پول مارا در بانکهای امریکائی توقیف خواهند کرد و ما متضرر خواهیم شد. پس باید معاملات را انجام دهیم تا متضرر نشویم. ولی نمی شود این معاملات را انجام داد، چون انجام معاملات مزبور توأم با پذیرش قیود و شروط سیاسی- نظامی است. پس معاملات را باید فسخ کرد، ولی نمی توان آنها را فسخ کرد، چون پولها را توقیف خواهند کرد و بدینسان مقامات مغول خود را در برابر معمای «پول، اسلحه یا استقلال» قرار داده اند.

بهر فیک توده های

اندیشهات بزرگ
آنان که خود بزرگ
کلام شاعر، نقش شعر
وجود تست

جانت
تلاش،
هم آنگونه کز تلاش
جانی دمیده
نازه
به زحمتکشان ملک.

اجرت عظیم،
که تاریخ انقلاب،
اکنون برای خلق،
میدان تجربه گشت و
انتخاب
با لافزن کسان،
اکنون زمان دیگر از
راه می رسد.

در مسیر بی گسست
ثابت عزیز
زانکه نهالت بگل نشست.

«راه حل نظامی» برای مسئله کردستان سرانجام ندارد

حزب توده ایران پیشنهاد خود را برای اجرای آتش بس در کردستان، که شرط حتمی و ضروری برای موفقیت در مذاکرات، بمنظور حل مسالمت آمیز مسئله کردستان مبنی بر رفع ستم ملی از خلق کرد است، تکرار میکند

مسئله کردستان، که امروز مهمترین مشکل سیاسی ایران است، در آغاز مسئله ای نبود که به چنین قاجحه هولناکی مبدل شود. یکی از علل عمده این درگیری کثرت بار آن بود که زبان خرد بسته شد و تفکها بسداد آمدند، که امروز بغرض تا نکها و نمره فائوها و زوزه موشکها رسیده است.

ادامه «راه حل نظامی» تا امروز بجای آنکه نتیجه معقولی به بار آورد، برعکس، هر روز کار را بنر نچتر کرده و هر چه این «در احوال» بیشتر ادامه یابد، گره کردستان کورت و بزرگتر خواهد شد. چرا چنین است؟ به نظر بی شبهه ما علت آنستکه، وسیله حل مسئله کردستان «راه حل نظامی»

ساخته بوداکنون که به قیمت خون مهاجران ایرانی، و از جمله از آن مها بادی و سقزی بوکانی و سنندجی و کرمانشاهی و پاوه ای و... طاغوت سرنگون گردیده، من می خواهم رژیم طاغوت از کردستان برچیده گردد و یکی از عمده ترین مظاهر طاغوت، که ستم ملی است، از گردن من برداشته شود و بین اجازه داده شود که امور صرفاً محلی کردستان را در چارچوب تسامت ارضی ایران و طبق نیازمندیهای خود اداره کند زبان و فرهنگ ملی خود را، که معنویات من است، آزادانه بکار بندم. هیچ يك از خواسته ها نه از روی شلطاق است و نه برای بازی و سرگرمی، بلکه مسائلی است که با سعادت و رفاه و آزادی توده مردم ارتباط مستقیم دارد.

در مقابل این خواسته های بحق؟ خلق کرد، جز لبیک چه پاسخ معقول و انسانی دیگری می توان داد؟ ولی هنگامی که به جای لبیک تانک و بقیه در صفحه ۲

در صفحات بعد:

سر سپرده معروف رژیم سابق، در پست استانداری دولت انقلاب!

صفحه ۲

چرا «سیاس»، نگران کاهش استخراج نفت در اتحاد شوروی است؟

صفحه ۳

شرکت «مردم» ارگان مرکزی حزب توده ایران در جشن های «اومانیته» و «اوانیتا» ارگانهای احزاب کمونیست فرانسه و ایتالیا

صفحه ۴

مردم و مردم

صفحه ۳

رویدادهای جهان

صفحه ۲

اخبار کارگری

صفحه ۳

بیانیه کانون دانش آموزان ایران در باره دولتی کردن مدارسی

هموطنان گرامی، دانش آموزان عزیز!

پس از آنکه از نسوی وزارت آموزش و پرورش دولتی شدن کلیه مدارس (در آستانه سال تحصیلی) اعلام شد، همه خانواده های ایرانی، بخصوص خانواده های زحمتکش، بسا آغوش گرم آنرا پذیرا شدند و گمان کردند که انتظار دیرینه شان برای همگانی کردن یکسان نمودن آموزش و پرورش کشور بر آورده شده و دولت جمهوری اسلامی به این نیازمندی جامعه پاسخ مثبت داده است.

اما این خوشحالی دیری نپایید و متأسفانه چند روز بعد دولت اعلام کرد که اجرای این طرح فعلاً عملی نیست. بدین ترتیب مدارس کشور علیرغم اعتراضات همه جانبه مردم و گروه های سیاسی به همان صورت دوران طاغوت باقی ماند.

پس از این واقعه، بلافاصله این سؤال ذهن به ذهن گشت که چرا دولتی که خود را «دولت موقت انقلابی» میداند، از اجرای یکی از خواسته های مهم انقلابی جلوگیری بعمل می آورد؟ تا گفته پیدا است که بدون همگانی و مجانی شدن آموزش، رسیدن به آن جامعه فارغ از ستم طبقاتی که منافع مستضعفین را در بر گرفته و مورد نظر صاحب نظران صادق به انقلاب است، نه تنها غیر ممکن است، بلکه مقاومت در برابر این خواست بحق زحمتکش، عملی است در تقویت خواسته های رژیم گذشته که آموزش را مانند دیگر نهادهای جامعه طبقاتی در خدمت مستکبرین قرار داده بود.

رژیم مستفوز پیشین که به نیروی سرمایه داران و زمینداران بزرگ و وابسته متکی بود، در زیر لوای سپردن کار مردم به مردم (۱) با ایجاد و گسترش مدارس خصوصی آنها را به بنگاه سودجویی مبدل ساخته بود. این سیاستی بود که منجر به طبقاتی شدن آموزش می گشت، بدین معنی که آموزش در سطوح علمی بالا (هر چند همراه با محتوی استعماری) با امکانات کافی و متنوع، در خدمت فرزندان بخش مرفه جامعه قرار داشت و اکثریت مردم (زحمتکشان شهروده) به علت فقر مالی بدور از هر گونه آموزش علمی و لازم بوده اند و همیشه با نبود معلم (حتی بی تجربه و بیسلیقه اش)، کمبود کتاب، بدی وضع کلاسها و کمبود سوخت و هزینه اردود و زحمت دیگر دست بگریبان بوده اند. اکنون که به برکت انقلاب شکوهمند مردم، در باره خائن پهلوی و اعوان و انصارش از این کشور رانده شدند، باید برای یکسان نمودن آموزش و همگانی کردن آن دست بکار شد. ما قدم اساسی و ابتدائی را در این راه، دولتی کردن مدارس خصوصی و کوتاه کردن دست سرمایه داران از آموزش و پرورش کشور می دانیم. این وظیفه دولت جمهوری اسلامی است که امکانات لازم را برای برداشتن این قدم فراهم آورد.

هم اکنون در تعدادی از مدارس کشور صدای اعتراض به این عمل دولت به شکل اعتصاب و تظاهرات بگوش می رسد و حتی تعدادی از دانش آموزان مدرسه را تعطیل کرده و دست به تظاهرات زده اند و دولتی شدن مدارس و لغو شهریه یکی از حقوق بحق و انقلابی دانش آموزان است. اما اگر اقدام در جهت تحقق این خواست انقلابی تسخیر شده و بی موقع انجام گیرد، نه تنها به نتیجه مطلوب نرسد، بلکه وسیله ای برای سوء استفاده دشمنان انقلاب قرار خواهد گرفت و زمینه را برای بهره برداری نیروهای مرتجع و راست در حمله به مواضع مترقی جنبش انقلابی ما آماده خواهد کرد. دولت جمهوری اسلامی نباید در زمانیکه باید در جهت تمیق و گسترش انقلاب و سازندگی جامعه انقلابی پیش رفت، به مسائل دانش آموزان تا این حد بی توجه باشد. ما از همه رهبری انقلاب، امام خمینی از شورای انقلاب، از دولت موقت جمهوری اسلامی می خواهیم که هر چه زودتر مدارس خصوصی را دولتی و لغو کلیه شهریه ها را اعلام دارند، تا زمینه سوء استفاده را برای نیروهای که میخواهند بجای کار سازنده به تخریب بپردازند، سد کنند.

کانون دانش آموزان ایران

آتش بس در کردستان شرط حتمی و ضروری برای موفقیت در مذاکرات است

شرکت «مردم» ارگان مرکزی حزب توده ایران در جشن «اومانیته»، ارگان مرکزی حزب کمونیست فرانسه و «اونیتا»، ارگان مرکزی حزب کمونیست ایتالیا

رفقا ابوتراب باقرزاده و رضا شلتوکی، اعضای هیئت سیاسی کمیته مرکزی حزب توده ایران به نمایندگی «مردم» در جشن ارگانهای احزاب برادر فرانسه و ایتالیا شرکت داشتند.

در مدت زمانیکه، ناروا و بدون دلیل، روزنامه «مردم» در توقیف و تعطیل بود، روزنامه اومانیته، ارگان مرکزی حزب کمونیست فرانسه و روزنامه اونیتا، ارگان مرکزی حزب کمونیست ایتالیا، جشن معروف سالیانه خود را برگزار کردند.

از طرف روزنامه «مردم»، رفقا ابوتراب باقرزاده و رضا شلتوکی، اعضای هیئت سیاسی کمیته مرکزی حزب توده ایران دوتی از قهرمانان بنامی که با تحمل ۲۵ سال زندان و پایداری در دفاع از آرمانهای والای حزب خود، از فاحش شکنجه گاههای رژیم فاشیستی شاه هستند، در این جشن شرکت داشتند.

در آرزوی مسکن نبود که جریان این سفر شرکت در مراسم جشن اومانیته و اونیتا را با اطلاع خوانندگان گرامی برسانیم، ولی اینک، علیرغم گذشتن زمان، آگاهی خوانندگان «مردم» بر جریان این دیدار سودمند و از لحاظ همبستگی بین المللی پر معنا لازم است.

رفقای ما طی دو روز جشن اومانیته در پاریس، ضمن دیدار از غرفه «مردم»، که با استقبال گرم جمعیت شرکت کننده روبرو بود، در اجتماع بزرگی از اعضای و هواداران حزب و سایر ایرانیان مقیم فرانسه، مسائل مربوط به وضع انقلاب ایران، رهبری انقلاب، وضع کردستان، آزادیهای دمکراتیک، مسئله زنان و غیره را که مورد توجه بود، به تفصیل تشریح کردند و به پرسشهای متعدد آنان پاسخ دادند. آنها همچنین ملاقاتهایی با هیئت های نمایندگی الجزایر، کوبا، ویتنام، ترکیه، یونان، تونس، آرژانتین، اسرائیل، عمان و ملاقات کوتاهی با سردبیر روزنامه یارودا، ارگان حزب کمونیست اتحاد شوروی، داشتند. دوستان ما از کشورهای مختلف جهان و همچنین از فرانسه، با ابراز همبستگی میگفتند که حزب توده ایران وظایف سنگینی را در شرایطی بفرنج برعهده دارد و با تمام قلب خود موفقیت حزب توده ایران را آرزو میگرداند و از اینکه مسائل انقلاب ایران را مستقیماً از زبان نمایندگان حزب می شنیدند از اینکه اطلاعات مفصل و جامعی بدست می آورند، بسیار خوشحال بودند. علاوه بر این کار روزنامه ارگان حزب کمونیست یونان، صاحبهای درباره انقلاب و موضع حزب ما و سایر مسائل مبرم، با رفقا باقرزاده و شلتوکی ترتیب داد و خاطر نشان ساخت که آشنائی مردم یونان با موضع حزب و وضع مشخص مبارزه در ایران برای یونانیان بسیار جالب و آموزنده خواهد بود.



رفقا باقرزاده و شلتوکی در میمنتک بمناسبت جشن «اومانیته»، ارگان مرکزی حزب کمونیست فرانسه، در وسط رفقا، رفیق ایوهانامون، شهردار کمونیست نانتر دیده میشوند.



غرفه «مردم» در جشن «اونیتا»، ارگان مرکزی حزب کمونیست ایتالیا

اومانیته بجا میسرید، که خبر گزاران نامم بخشی از آنرا نقل کرد. اومانیته زیر عنوان حفظ وحدت علیه امپریالیسم نوشت. «سقوط دیکتاتور در ایران ضربه هولناکی برای امپریالیسم آمریکا بود که تا پایان از رژیم خونریز شاه حمایت کرد. ایران شاهستون استراتژی ایالات متحده در خاور نزدیک بود و خود زیر تسلط و شکنجه قرار داشت. باقرزاده و شلتوکی اعضای هیئت سیاسی حزب توده ایران، با گفتن که مبارزه هنوز پایان نیافته، زیرا برای ما مسئله اساسی خاتمه دادن به تمام بقایای نفوذ امپریالیسم است. در مرحله کنونی انقلاب، ما خواستار تشکیل یک جبهه متحد خلق علیه همه سواست امپریالیسم و ارتجاع ایران، که میکوشند اوضاع را بحال سابق بازگردانند، هستیم این سیاست نویسی نیست. سالیان دراز است که حزب توده ایران خواستار ایجاد جبهه وسیعی مرکب از تمام گرایشها، ام از مذمذم و غیر مذمذم، بخاطر سرنگونی استبداد بوده است. حزب ما برای سنگینی بخاطر مبارزه بیکدیگر خود علیه رژیم شاه پرداخته است، سالیهای مخماری زندگی مغفلی، خفقان و سرکوب وحشیانه، صدها عضو شهید، زندانی شده و شکنجه کشیده.

اومانیته سپس مینویسد: «دو رفیق ما خودشان تصویر درخشانی از نبرد هستند که توده ایها انجام دادند. هر دو آنها بیست و پنج سال تمام را در زندانهای شاه گذراندند. آنها گفتند که این مبارزه متحد مردم بود که منجر به سقوط شاه شد. مذهب نقش عظیمی را در جنبش آزادی بخش انجام داد. رفقا باقرزاده و شلتوکی اوضاع کشور و نقش راست گرایان را، که چرخشی در وضع ایجاد کردند و ناامگونی در صفوف و تنوعی را که در میان جنبش مذهبی وجود دارد و موجب میشود که همه، بر خوردیگانه ای با مسائل نداشته باشند، توصیف کردند. آنها گفتند که حزب مادر این مرحله انقلابی از سیاست ضد امپریالیستی امام خمینی پشتیبانی میکند، زیرا ما معتقدیم که از فوریه (بهمن ماه) تا کنون تداوم متحد مشخص مهمی در زمینه های مختلف اتخاذ شده است. رفقای ما این نمونه های مشخص را در زمینه های سیاست خارجی و سیاست اقتصادی، که مورد موافقت حزب ماست، بر شمردند. در مقابل، حزب توده ایران علیه تداوم رهبری که موجب تقویت نیروهای انقلابی میشود، با ناک اعراب خود را بلند کرد. مثلاً ما به کوششی که از جانب مقامات حکومتی برای محدود کردن

آزادیهای دمکراتیک انجام گرفت و اقدامات سرکوبی که بعمل آمد، زیرا از آنها ارتجاع میتوانست بهره برداری کند. اومانیته سپس مینویسد: «درباره مسئله اقلیت های ملی حزب توده ایران معتقد است که این خود یکی از مشکلات است که انقلاب ما با آن روبروست و اگر نتوان از راه مذاکره و تفاهم راه حلی برای این مسئله هم پیدا کرد، انقلاب با عواقب وخیمی روبرو خواهد شد.»

بعد از دیدار از فرانسه، رفقا باقرزاده و شلتوکی، بدعوت حزب کمونیست ایتالیا، برای شرکت در جشن روزنامه اونیتا، در رم، با استقبال خوبی روبرو بودند، که با استقبال بسیار حزب هواداران و رفقای ایتالیایی ملاقات و معضلا گفتگو کردند. آنان سپس در شهرهای ونیز، بولونی، فلورانس، رم و تورینو مهمان حزب برادر بودند و با سازمانها و فعالیتهای آنان آشنا شدند و همجا از استقبال بسیار گرم رفقای ایتالیایی برخوردار بودند، که توده ایست از احترام و علاقه آنان نسبت به حزب توده ایران و نسبت به نبرد خلق انقلابی ما.

در رم دیداری بین هیئت نمایندگی حزب ما و حزب ایتالیایی ابوتراب باقرزاده و رضا شلتوکی و هیئت نمایندگی حزب کمونیست ایتالیا مرکب از رفقا پائتا، عضو دفتر سیاسی کمیته مرکزی، و اورلیو، مسئول امور بین المللی آن حزب روی داد. در این ملاقات پیرامون مسائل دو کشور و فعالیتهای دو حزب تبادل اطلاعات

مبارزه مردم و زحمتکشان کره جنوبی علیه دیکتاتوری

مبارزه مردم و بویژه زحمتکشان کره جنوبی علیه رژیم دیکتاتور پارک چونگ هی، که از حمایت مستقیم آمریکا برخوردار است، دامنه گسترده ای بخود گرفته است. در چند شهر این کشور، بویژه در شهر یوسان، مردم به خیابانها ریخته و خواستار برقراری دموکراسی و قطع نفوذ امپریالیسم آمریکا شدند. رژیم پارک چونگ هی در شهرهای آشوب زده حکومت نظامی برقرار کرده و دست به بازداشت آمریکاراد شول شده و اعلام کرده که آمریکارژیم پارک چونگ هی را متحد خوبی میدانند. بر اون در این سفر تمهیدات نظامی تازه ای به رژیم کره جنوبی تحمیل کرد. از سوی دیگر، یک روزنامه جمهوری دمکراتیک خلق کره نوشت که دیدار بر اون از شول یک دیدار برای تجاوز و جنگ بود. هدف از این دیدار چیزی جز پیشبرد استراتژی آمریکا در آسیا نبوده است. این روزنامه نوشت که امپریالیسم آمریکا کره جنوبی را مستعمره خود میدانند.

امپریالیسم آمریکا در تلاش تشکیل بلوک نظامی جدید

براون، وزیر دفاع ایالات متحده آمریکا، برای یک دیدار رسمی وارد توکیو پایتخت ژاپن شد. پس از این دیدار، براون به کره جنوبی مسافرت می کند. ناظران سیاسی هدف دیدار براون را از توکیو و مسول پایتخت کره جنوبی، با نقشه نظامی جدید وزارت دفاع آمریکا جهت تشکیل بلوک نظامی سحجانیه، توکیو، واشنگتن، شول مربوط میدانند.

امپریالیستها علیه کامپوچیا تحرک میکنند

وزیر خارجه کامپوچیا در بیانیه ای که بعنوان سند رسمی مجمع عمومی سازمان ملل متحد منتشر شد، اعلام کرد که «نیروهای امپریالیستی و ارتجاعی، برهبری امپریالیسم آمریکا، تلاش دارند بطور مصنوعی اوضاع کامپوچیا را وخیم جلوه دهند و شورای انقلابی خلق را مسئول کمبود مواد غذایی، که نتیجه حکومت داروخته چنیتارک و سرنگون شده «پول پوت - پلک ساری» است، قلمداد کنند. آنها تلاش دارند شورای انقلابی خلق را در قیامانه تحت فشار قرار دهند و برای کمک های مادی خود قیود سیاسی قائل شوند.» بیانیه میگوید: «نیروهای امپریالیسم و ارتجاع هزاران تن مواد غذایی برای بقایای داروخته چنیتارک پول پوت ارسال میدارند، پایگاهها و پناهاگاههای در امتداد مرز تا بلند و کامپوچیا ایجاد میکنند و سعی دارند رژیم چنیتارک پول پوت را، که مردم کامپوچیا را قتل عام کرده بود، احیاء نمایند و بنا بر این در ساختمان صلح آمیز کامپوچیا اخترا بکناری کنند. این اقدامها تهدیدی برای استقلال، حاکمیت و امنیت کشور و تهدیدی برای صلح و آرامش در جنوب شرقی آسیا است. برخلاف اقدامات تحرک آمیز نیروهای امپریالیستی و ارتجاعی، کشورهای سوسیالیستی کمک همه و نهی در اختیار کامپوچیا قرار داده اند. شورای انقلابی خلق کامپوچیا یکبار دیگر سیاست خود را در مورد قبول همه نوع کمک که بدون هیچگونه قید و بند سیاسی باشد، اعلام می کند و متذکر میشود که فقط شورای انقلابی خلق، تنها نماینده واقعی خلق کامپوچیا حق دارد این کمکها را دریافت و توزیع کند.» بیانیه می افزاید: «هر گونه تلاش برای استفاده از کمک برای مداخله در امور داخلی کامپوچیا، با مخالفت قاطع خلق کامپوچیا روبرو خواهد شد و ملت های جهان نیز آنرا محکوم خواهند کرد.»

اخبار کارگری

سهامداران شرکت گیسون تاکنون از قبول خواسته های کارگران طفره رفته اند

۶۰۰ نفر از کارگران شرکت گیسون واقع در اهواز، از ۲۲ مهرماه دست از کار کشیده اند و اعلام داشته اند تا قبول کامل خواسته هایشان به کار باز نخواهند گشت. خواسته های این کارگران، که از محرم و مترین کارگران ساختمانی هستند، عبارت است از: ۱- مسکن مناسب و قابل استفاده، ۲- دادر و درمان بیماران، ۳- خواربار کافی برای هر خانواده، ۴- متأسفانه تاکنون سهامداران کارخانه از قبول خواسته های بحق این کارگران شریف سرباز زده اند.

در تهران کمیال چه میگردد؟

کارخانه شیمیائی تهران کمیال، وابسته بکروه صنعتی بهشهر، در جنوب تهران بنا شده است. این کارخانه معلق به سرمایه دار معروف لاجوردی بود که به برکت انقلاب ایران ملی شد. کارخانه تهران کمیال تاکنون راه اندازی نشده و میلیونها تومان سرمایه ملی بدون استفاده مانده است. در تاریخ ۱۴ مهر در این کارخانه انتخابات شورای کارگری برگزار شد و پی درگیری های شورا با هیئت مدیره کارخانه، نماینده دولت در کارخانه حضور یافت و علیرغم اعتراض کارگران خواستار انتخابات مجدد شورا شد. در تاریخ اول آبان انتخابات مجدد شورا برگزار گردید و چهار نفر از اعضای شورای قبلی مجدداً انتخاب شدند. در حال حاضر بزرگترین مشکل کارگران این کارخانه راه نام اندازی دستگاه هاست، تا با تولیدات این کارخانه، مشکل کمبود پودر های رختشویی برطرف گردد.

استوار باز نشسته در کمیته منطقه ۸ چه میکنند؟

ما می پرسیم: آیا درست است که یک استوار باز نشسته ارتش مسئول تحویل سلاح و مهمات در کمیته منطقه هشت است؟ آیا درست است که او بارها سلاح و مهمات و فشنگ دستکاری شده به پاسداران داده است؟ آیا درست است که پاسداران به دفات اعلام کرده اند که این شخص با زدن ماسک مذهبی به کمیته نفوذ کرده و خواستار اخراج او شده اند، اما مقامات کمیته به این بهانه که از او مدرکی ندارند، مخالفت کرده اند؟

از کمکهای رفقا و دوستان سپاسگزاریم

م.ع. لاله	۱۰۰۰۰ ریال
شبنم	۲۷۴۰
مر پروانیند اشیراز	۱۰۰۰۰
ل.خ اشیراز	۱۰۰۰
رهاشی	۵۰۰۰

قرارداد دو جانبه نظامی ایران و آمریکا باید بی درنگ لغو شود